

In memoriam

Obituaries

Dr. JOŠKO BUBLIĆ (30. 9. 1973. – 26. 3. 2007.)

Dana 26. ožujka 2007. iznenadno je od posljedica srčanog aresta preminuo mladi liječnik, specijalizant kirurgije, dr. med. Joško Bubić. Vijest o smrti mladog kolege ostavila je u šoku sve koji su ga poznavali, napose njegove najbliže.

Marljivo se i odgovorno pripremao za specijalistički ispit iz kirurgije, koji je trebao uskoro polagati. Svoje 33 godine živio je plodonosno, brzo i svestrano. Rodio se 30. rujna 1973. u Slavonskom Brodu kao prvi sin majke Nede – pedijatra i oca pok. Josipa – okulista. Već je u ranome djetinjstvu oduševljavao svoje roditelje i impresionirao svoju okolinu. Svojoj je majci već u ranoj školskoj dobi napisao »priručnik« za liječenje djece tj. bilježnicu u kojoj je dječjom rukom opisao kako ljekovito bilje (s latinskim nazivima) djeluje na pojedine bolesti. U osnovnoj se školi bavio filatelijom, pohađao je glazbenu školu, svirao na violini, a potom na klaviru, kojim je bio oduševljen i u svakoj prigodi zabavljao društvo i klasičnom i zabavnom glazbom. Također je izvrsno svirao na orguljama. Tijekom gimnazije želi što šire obrazovanje. Smatrao je da intelektualac mora imati osnovno znanje grčkog jezika, a kako u to vrijeme u Slavonskom Brodu nije bilo klasične gimnazije, išao je tijekom cijelog gimnazijskog perioda na instrukcije iz grčkog jezika. Veliku pažnju usmjeravao je također na latinski jezik. Govorio je da u medicini treba izuzetno paziti na točno pisanje latinskih dijagnoza, ne griješiti u deklinaciji.

Stoga je uložio golem trud i vrijeme te sve postojeće dijagnoze prema klasifikaciji preveo gramatički točnim latinskim. Svestranost je bila njegova osobina. Jednako je volio matematiku, fiziku, kao i povijest, književnost, glazbu, jezike. Odlično je govorio engleski, njemački i francuski jezik. Recitirao je Lorku na španjolskom. Želio je studirati medicinu, iako je položio prijamni ispit na pet fakulteta: elektrotehnika, arhitektura, kemija, stomatologija, medicina. Odlučio se za medicinu. Bio je vrstan student, a tijekom studija demonstrator na Fiziologiji. Pjevao je u Akademskom zboru »Ivan Goran Kovačić« s kojim je nastupao u zemlji i inozemstvu, imao nezaboravna druženja i prijateljstva. Odabire specijalizaciju iz kirurgije, želeći poslije postati dječji kardiokirurg. Tijekom specijalizacije sam si uplaćuje doktorski studij, koji je u dvije godine odslušao, položio ispite, odabrao temu i mentora (prof. dr. sc. Turčić) za doktorsku disertaciju.

Volio je obitelj, napose majku, s kojom je satima razgovarao i koju je smatrao najboljim prijateljem. Uz jak emotivan odnos povezivale su ih medicina, sklonost glazbi, umjetnosti, duhovnosti. Dubok odnos prema vjeri krasile su njegov mladi, bogati život.

Jednostavan, veseo, razgovorljiv, dobronamjeran, izuzetno osjećajan, osobito prema bolesnom čovjeku, skroman. Posebnu suosjećajnost izražavao je prema starijim bolesnim osobama kojima je uvijek rado pomagao. Novac kojim je raspolagao trošio je uglavnom na kupnju knjiga, tako da mu biblioteka obuhvaća više od tisuću knjiga. Također je imao veliku kolekciju klasične glazbe u izvedbi najboljih glazbenika.

Na posljednje počivalište ispraćen je s velikim dostojanstvom, uz deset svećenika, obitelj, prijatelje i kolege iz raznih hrvatskih gradova, mnogobrojne sugrađane, uz zvuke *Ave verum corpus* i *Ave Maria* koje su mu izveli njegovi kolege iz Akademskog zbora »Ivan Goran Kovačić« iz Zagreba.

Izenadna smrt mladog čovjeka koja je prekinula sve snove, planove, daje nam misliti o nepredvidivosti života. Njegovi su najmiliji ponosni na njegov opus, zahvalni na velikoj ljubavi koju su uživali za vrijeme njegova života i beskrajno tužni zbog ovozemaljskog rastanka. Joška ćemo se sjećati kao mladog liječnika, erudita, vesele, svestrane i srdačne osobu koja nas je prerano napustila.

dr. Boris Hrečkovski